□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□?

આના લેખક છે પૂથ□વી ગજ□જથ
થવિાથ, 21 મથ□ ચ 2010 18:42

દેશ હોય કે પથ્દેશ, જ્યાં ગુજથતે છે ત□ચાં ગુજથતે ભષાનું સ□થનકિ પબ□લીકેશન હોવું જ જોઇ□. આ મથે વ□ચક□તગિતમ્તછે અને જથ્થ્યિાતપણ. કાથણ હું ગુજથતે છું. મથી પહેલી □ળખ મથું ગુજથતેપણું છે. સમજ કે દેશ કોઇ પણ હોય, નાગથકિ ક□ચાંયનો પણ હોય, □ક મણસની □ળખ તેમાં કપડાં કે ખોથક નહ્પિણ ભષા છે. પથ્દેશમં આવીને આપણી □ળખ વૈશ□થ□વકિ બ્ની જાય છે, પણ તેથી આપણી મૂળ □ળખ મ્ટી નથી જતે. વળી ગ□લોબ્લ વલ□ડમં હોવાનાં કાથણે આપણને આખી દુનયિામં શું થય છે તેખબ્થ છે પણ આપણે જ□ચાં છી□ તેસીડની કે □સ□ટ□થ્લયિાનાં ગુજથતે સમજમં શું થય છે તેનથી ખબ્થ. ઇન□ટથ્નેટ પથ ભથ્તનાં છાપાં કે સામ્યકિો નાં વાંચી□ તે આપણને આપણાં ગામ્મં કે શહેથ્મં શું થય છે તેપણ ખબ્થ નથી પડતે. □ટલે ના તે આપણે જ□ચાં છી□ ત□ચાંની આપણને ખબ્થ છે કે ના તે આપણને જ□ચાંથી આવ□ચાં છી□ ત□ચાંની ખબ્થ છે. આ સ□થતિમં મ્ને મથું વૈશ□થ□વકિ હોવું ખટકે છે જેણે મથું વશિ□થ□વ નાનું કથી નાંખ□ચુ છે. અહીં બ્ધું જ મ્ળે છે, સવિાય કે લખાયેલું અને છપાયેલું ગુજથતે, જે વાંચીને જ આપણી સવાથ પડતે હતે.

ભ્લે મ્હનિે, બે મ્હનિે કે ચથ મ્હનિે પ□થ્કાશતિથય પણ આપણી મતૃભષામં પ□થ્કાશતિથું કોઇ પબ□લીકેશન હોવું જ જોઇ□. જે દેશ-પથ્દેશ અને સ□થનકિ ગુજથતે સમજમં થી ચ્હલપહલ અને ઘટના□ની મહતિ આપતું □ક □વું મધ□ચમ હોય જે આપણી પોતની ભષામં હોય. આ જથ્થ્યિાતને પહોંચી વળવા મટે ગુજથતે સમજ દ□વાથ પ□થ્કાશતિથું ન□ચુઝ લેટથ ગુથ□જથ છે પણ તેની મહતિનું પ□થ્મણ મ્થ□ચાદતિછે અને મધ□ચમ અંગ□થ્જી છે □ટલે ગુજથતે પ□થ્કાશનની જથ્થ્યિાતઠેથ્ની ઠેથ છે. અહીં □ સમ્જવું અઘથું છે કે જ□ચાં ગુજથતે□ છે, ગુજથતે સમજ છે, ગુજથતે ઉત□સવો અને ઉજવણી□ થય છે, ઘથ્મં ગુજથતે બેલાય છે પણ ગુજથતે પબ□લીકેશન નથી. અને નથી તે કેમ નથી........ ક્દાચ પથ્દેશમં આવીને આપણે બેલાયેલી ભષા અને લખાયેલી ભષા વચ□ચેનો ફથ્ક અને મ્હત□ત્વ ભૂલી ગયા છી□. અથ્વા તે આપણને હવે તેવાતજ મ્હત□ત્વની નથી લાગતે. મ્ને લાગે છે કે મત□થ ગુજથતે બેલવું કે ખાવું તેગુજથતેપણાં સાથ્નો બ્હુ સગવડયિો વ□ચવહાથ છે. જો ગુજથતે ભષાનાં લખાણ કે વાંચ્નની જથુ ના લાગતે હોય તે ગુજથતે સંસ□કૃતવિીશેની આપણી સમ્જ બ્હુ છીછથી ક્હેવાય. કાથણ સંસ□કૃતનિો વાથ્સો બેલાયેલી ભષા નહ્પિણ લખાયેલી ભષા જીવંતથખે છે. ભષાનાં મધ□ચમ્થી જ આપણાં સંસ□કાથ અને સંસ□કૃતસિદી□થી જીવંતથ્હીને સદી□ સુધી જવાનાં છે. ગુજથતે સમજ વશિેની કોઇ પણ વાતભથ્તની 24 પ□થતયિ ભષા કે આંતથ્થષ□ટ□થયિ ભષામં છપાઇ હશે તેની ગંભિથ્ત □ટલી નહ્હિોય જેટલી ગુજથતેમં લખાયેલી વાતની હશે. કાથણ મતૃભષા સમજનું અને મણસનું મ્ન વાંચી પણ શકે છે અને લખી પણ શકે છે.

થેડા સમ્ય પહેલાં □ક મતિ□થ પાસેથી સાંભળ□ચું હતુંકે ગુજથતે પબ□લીકેશન શથું થ્યું હતુંપણ તેમ્ફતનહોતુંમ્ળતું, □ટલે લાંબુ ચલ□ચું નહ્િને બ્ંધથઇ ગયું. હાલમં પણ કેટલાક ગુજથતે□ની ફથયિાદ છે કે તેની નવી પેઢી ગુજથતે વાંચ્તે જ નથી. પથ્દેશમં વસીને ગુજથતે ભષા સાથ્નો આપણો સંબ્ંધ કાચેપાકો થઇ જાય તેસમ્જાય □મ છે પણ તેને સ□વીકાથીને બેસી જવાની શું જથુ છે........આપણે જ□ચાં છી□ ત□ચાં અંગ□થ્જી વાંચ્ત-લખતં ના આવડે તે આપણને શથ્મ આવે છે. પણ આપણે જે છી□ તેભષા લખત-વાંચ્તં ના આવડે તે આપણને સંકોચ નથી થતે. કાથણ આપણે પોતેજ ભષાને ભથ નથી આપતં. □સ□ટ□થ્લયિામં સેન□સસની મહતિ પ□થ્મણે □કાદ લાખ ભથ્તયિો છે. જેમંથી 78ટકાથી વધાથે ભથ્તયિો ભથ્તમં જન□મીને છેલ□લા ચળીસેક વથ□ષમં અહીં આવ□ચા છે. વળી ગુજથતે□નું આગમ્ન છેલ□લાં પાંત□થીસેક વથ□ષથી થ્યું. જે પ□થ્મણે અહીં આવેલા મેટાભગનાં ગુજથતે□ ગુજથતે વાંચી કે લખી શક્વા પુથ્ત સક□ષમ છે. શું તેને ગુજથતે ભષા વાંચ્વાની ઇચ□છા નહ્થિી હોય..........નવાઇની વાતતે □ છે કે □સ□ટ□થ્લીયાની સથ્કાથ જે તેદેશ અને સમજનાં લોકોની મતૃભષાનું મ્હત□ત્વ સમ્જે છે અને □ટલે જ સેન□ટથ્લીંક અને ઇમીગ□થ્શન વભિગમં ગુજથતેમં મહતિ ઉપલબ□ધક્થ્વાનાં પ□થ્યત□નો ક્થયા છે. અને લાયબ□થ્થેમં ગુજથતે કે ભથ્તની પ□થંતયિ ભષાનાં પુસ□તકો ઉપલબ□ધછે. ભથ્તમંથી આવેલી મેટાભગની હીન□દીભષી અને દક□ષણિ ભથ્તીય વસતે પાસે પોતની ભષાનું પ□થ્કાશન છે સવિાય કે ગુજથતે□.
આપણી થ્હેણીક્થણી, થીતભત, પહેથ્વેશ, આપણાં લોકો અને આપણાં ત્હેવાથે આપણને આપણાં મૂળથી જોડી થખે છે અને □ટલે જ વથ□ષોથી વશિ□વમં વસેલાં ગુજથતે□ આજે પણ પોતની □ળખ જાળવી શક□ચા છે. પણ જો તેમત□થ મ્ળાવડા અને ઉજવણી□ પુથ્તુંજ હશે તે તે આપણી □ળખનો □કમત□થ ચ્હેથે છે. કાથણ તેમાં સવિાય આપણી પાસે આપવા મટે ઘણું બ્ધુંછે. જેમ કે આપણો ઇતહિાસ, સાહતિ□ચ,

□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□?

આના લેખક છે પૂથ□વી ગજ□જથ
થવિાથ, 21 મથ□ર 2010 18:42

સંગીત, ક્લા, આપણાં લોકો અને તેમણે જોયેલા ઉતથ-ચ્ઢાવનો અનુભ્વ, સફળત, સંઘથ□ષ અને સમ્ય સાથેક્થેલો વકિાસ જે આપણાં મટે ગૌથ્વની વાતછે. આ બ્ધું જ જો મત□થ ક્હેવા, સાંભ્ળવા પુથ્તું હશે તે તેમ્નો આવથ્દા બ્હુ લાંબે નહ િહોય. નવી પેઢી સુધી પહોંચડવા મટે ક્હેલી કે સાંભ્ળેલી વાતનહ િચિલે, લખેલી વાતજોઇશે.આવનાથી પેઢી પુથવા મંગશે, ક□ચાંથી લાવીશું.......મ્ને થય છે કે મત□થ ગુજથતીપણું જ શું કામ.........આવતીકાલની પેઢીને પણ ખબ્થ પડવી જોઇ□ કે અહીં આવનાથ આપણે પાથ્કી ધ્થતી પથ આવીને પગભ્થ થ્યાં તે ખથેખથ સહેલું નહોતું. □સ□ટ□થેલયિામં આવેલો શથુઆતમ્નો ગુજથતી કાફલો, કેવી થીતેમ્ળ□ચો, ક્ઇ થીતેસંગઠન થ્યું, અહીંનાં સંજોગો સાથેલડતં લડતં તેમણે કેવી થીતેઅહીંની દુનયિામં પોતની □ક દુનયિા વસાવી.....દથેક પથ્દેશીની □ક સંઘથ□ષ ચાત□થ હોય છે જે અહીંના દથેક ગુજથતીની પણ હશે. જેની ક□ચાંચ નોંધનથી લેવાઇ. કાથણ આપણી પાસે યોગ□ચ મધ□ચમ જ નથી. ઇન□ફોથ□મેશન ટેક્નોલોજીનાં યુગમં જીવનાથ આપણે આપણાં જ ભઇબ્ંધું□થી અજાણ છી□. ભૂતકાળની નોંધલેવાય ત□ચાથે તેભ્વષિ□ચનો ઇતહિાસ બ્ને છે જ□ચાથે આપણી પાસે તે વથ□તમન જાણવાનું પણ મધ□ચમ નથી. આ સંજોગોમં મ્ને લાગે છે કે ગુજથતી પબ□લીકેશન હોવું જ જોઇ□. આ કોઇ ફથયિાદ કે મંગણી નથી પણ જથુથયિાતછે. ક્દાર મત□થ મથી જ નહ િપણ ગુજથતી હોવાનું ખથું ગૌથ્વ છે તેદથેક્ને આ જથુથયિાતલાગતી હશે. શથ્ત□ટલી જ કે જથુથ પુથી ક્થ્વા મટે જે જવાબ્દાથી લેવી પડે તેમ્ની પણ તૈયાથી થખવી પડે. આ શક□ચ છે જો □વા ગુજથતી□ના સાથ્થી જેમ્ને ગુજથતી ભેજન ક્થ્તં પણ વધથે ભૂખ ગુજથતી ભષાની લાગતી હોય. નમ્સ□તે